

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217216107
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217216107.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Lenky Halmešovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnému: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX F., o vymoženie 1.245,57 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 21. augusta 2018, č.k. 15Er/2795/2017-21 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. októbra 2019 č.k. 15Er/2795/2017-59, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenú súdu dňa 22.06.2017. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 2, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 52 ods. 1.- 4., § 53 ods. 1,2,3,5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu, na základe čoho dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený sa návrhom, spísaným vo forme zápisnice u súdneho exekútora dňa 30.03.2017, domáhal vykonania exekúcie pre vymoženie pohľadávky voči povinnému vo výške 1.245,57 eur s príslušenstvom a trov exekúcie. Ako exekučný titul oprávnený predložil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 13999/16 zo dňa 13.10.2016. Dňa 22.06.2017 bola Okresnému súdu Komárno doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

3. Súd prvej inštancie preskúmal Zmluvu o kontokorentnom úvere zo dňa 08.08.2006, uzavretú medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 06.11.2013, rozhodcovskú zmluvu zo dňa 06.11.2013 a dospel k záveru, že zmluva o kontokorentnom úvere zo dňa 08.08.2006 založila záväzkovo - právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinným, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potom nesporné, že záväzkový vzťah založený na základe predkladanej zmluvy je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda je potrebné ho posudzovať i v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu. Ďalej uviedol, že z listín predložených oprávneným vyplynulo, že oprávnený uzavrel s povinným rozhodcovskú

zmluvu dňa 06.11.2013 t.j. v rovnaký deň ako oprávnený s povinným uzavreli dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Je nepochybné, že dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je formulárový dokument, ktorého cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na zaplatenie dlžnej sumy, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou zmluvou, ktorá je spotrebiteľovi predkladaná spolu s ďalšími listinami. Takisto aj rozhodcovská zmluva, ktorú predložil oprávnený povinnému, bola uzavretá vo formulárovej podobe, jej obsah povinný nemohol ovplyvniť, pretože celý obsah zmluvy bol už predtlačný s tým, že v jej záhlaví boli doplnené iba osobné údaje. Oprávnený mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu a spotrebiteľ (povinný) týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa (oprávneného) na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie príslušný zamestnanec oprávneného s odbornou starostlivosťou najprv poučil povinného a nechal mu priestor na rozhodnutie a voľbu. Predtlačné poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o rozhodcovskom konaní súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Možnosť výberu spôsobu riešenia sporu povinným napriek bodu 2. a 3. rozhodcovskej zmluvy považuje súd len za zdanlivú.

4. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že je potrebné účastníkmi uzavretú rozhodcovskú zmluvu považovať za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd mal za to, že pokiaľ v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok súd nepovažoval za vykonateľný a preto ani nemohol byť exekučným titulom, nakoľko nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Pri preskúvaní toho, či je predložené rozhodnutie vykonateľným exekučným titulom sa súd zamerlal najmä na zistenie, či bolo súdu predložené rozhodnutie vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné po formálnej a materiálnej stránke. Súd následne zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Súd skonštatoval, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie právny zástupca oprávneného, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nakoľko súd prvej inštancie vec nesprávne práve posúdil. Zastáva názor, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje zdôvodnenie, prečo skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je formulárový dokument, je pre súd neprijateľné. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom jeho podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Listina s názvom Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy, to znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Uviedol, že exekučný súd v odôvodnení uvádza, že spotrebiteľ stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska, avšak oprávnenému nie je zrejmé, ako súd k uvedenému záveru dospel a takýto postup súdu považuje za neakceptovateľné hľadanie dôvodov na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený dáva súdu do pozornosti, že povinný mal nie len možnosť predmetnú rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale mohol od nej bez udania dôvodu odstúpiť. Povinný nebol k podpísaniu predmetnej zmluvy nijak nútený. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu má nie len dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Oprávnený má za to, že je zrejmé, že splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Oprávnený zastáva názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nakoľko v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd. Oprávnený má za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 1. júla 2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9. Podľa § 9a ods. 1, 2, 3, 4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy vecí vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

10. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v prejednávanej veci sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 30.03.2017, spísaným pred súdnym exekútorom vo forme zápisnice, domáhal vykonania exekúcie voči povinnému pre vymoženie sumy 1.245,57 eur s príslušenstvom a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž Bratislava, sp. zn. SRSAspA 13999/16 zo dňa 13.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.03.2017 a vykonateľnosť dňa 30.03.2017. Týmto rozhodnutím bola povinnému (žalovanému) uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu 1245,57 eur, úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 1046,65 eur od 09.12.2011 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 74,74 eur a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 167,98 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu prvej inštancie dňa 22.06.2017, ktorý o žiadosti rozhodol napadnutým uznesením.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakovoval.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané oprávneným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že zmluva o kontokorentnom úvere zo dňa 08.08.2006, uzatvorená medzi predchodcom oprávneného a povinným je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je uzatvorená štandardným formulárovým spôsobom. V ustanovení § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je stanovené, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Zo zmluvy je zrejmé, že veriteľ, v tomto spore oprávnený, je osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a dlžník, v tomto spore povinná, je osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy vystupovala v pozícii spotrebiteľa.

16. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v danej právnej veci rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu medzi účastníkmi na základe rozhodcovskej zmluvy, uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 06.11.2013. S poukazom na uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 9. februára 2012 odvolací súd uvádza, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

17. Odvolací súd poukázal na článok 3. bod 3.1 predloženej rozhodcovskej zmluvy, z ktorej vyplýva že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde;

b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (bod 3.1 rozhodcovskej zmluvy).

Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1. článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu (bod 3.2 rozhodcovskej zmluvy).

18. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vzhľadom na podstatu plnenia oprávneného (veriteľa - dodávateľa), je viac ako pravdepodobné, že subjektom, ktorý bude uplatňovať svoje nároky pred povolaným orgánom, bude práve oprávnený a povolaným orgánom pre možné efektívnejšie dovolanie sa svojho nároku bude rozhodcovský orgán podľa výberu určeného subjektu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, v zmysle ktorého predmetná rozhodcovská zmluva v bode 3.2 obsahuje neprijateľné dojednanie z dôvodu, že vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd potom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na Stály rozhodcovský súd. Odvolací súd poukázal aj na to, že z rozhodcovskej zmluvy vôbec jasne nevyplýva, v akom rozsahu a akou osobou bol spotrebiteľ (povinný) adekvátne poučený o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu možnosť výberu spôsobu riešenia sporu povinným, uvedená v rozhodcovskej zmluve, je len zdanlivá a v prevažnej časti sporov zo spotrebiteľských zmlúv je možnosť výberu práve na strane žalobcu - veriteľa, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, čo považuje súd za nekalé dojednanie o možnosti riešenia sporov. Odvolací súd duplicitne zdôrazňuje, že o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku nejde, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Povinný ako spotrebiteľ si rozhodcovskú doložku v rozhodcovskej zmluve osobitne nevyjednal. Dojednanie takejto zmluvy v spotrebiteľskom právnom vzťahu je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej zmluvy až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného - dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej zmluvy považoval za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, nakoľko súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú zmluvu) ani nemal byť vydaný, pričom rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súd prvej inštancie preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok.

20. Poukazujúc na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).